

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/72/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121206693
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121206693.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, dieťa rodičov: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, zastúpená JUDr. Michalom Antalom, PhD., advokátom, Hlavná 13, Trnava, a E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. mája XXXX/XX, F., o zmenu výchovného prostredia, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16. mája 2022, č.k. 30P/27/2021-161, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. a súvisiacich výrokoch IV., V. **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním schválil dohodu rodičov v znení: Maloletý A. B., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, styk otca s maloletým A. sa neupravuje (výrok I.), otcovi určil povinnosť s účinnosťou od 10.11.2021 platiť na výživu maloletého A. výživné v sume 165,- eur mesačne (výrok II.), určil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 10.11.2021 do 31.05.2022 v sume 569,50 eur, ktorý povolil otcovi uhradiť v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným, s tým, že nezaplatením ktorejkoľvek splátky riadne a včas sa stáva zročným celý dlh (výrok III.), týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava, č.k. 14P/2/2021, zo dňa 08.04.2021 v časti úpravy osobnej starostlivosti o maloletého A. a v časti bežného výživného na maloletého A. (výrok IV.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka sa návrhom podaným na súd prvej inštancie domáhala zmeny rozsudku sp.zn. XXP/X/XXXX tak, že maloletý sa zverí do jej osobnej starostlivosti, otec sa zaviazal na platenie výživného vo výške 200,- eur mesačne. Dôvodila, že spolu so synmi býva v jej rodinnom dome v Koplotovciach. Po rozvode pôvodne všetci žili v spoločnej domácnosti a skutočne zabezpečovali deťom striedavú starostlivosť. Od rozpadu manželstva sa matkin vzťah s otcom, ako i jeho vzťah s deťmi neustále zhoršoval. Otec si v mesiaci február do spoločného domu nasťahoval svoju novú partnerku, čo vyvolávalo v domácnosti napätie, vysťahoval maloletého A. z jeho detskej izby v prospech dcéry jeho aktuálnej partnerky. Staršieho syna viackrát vyhodil z domu. Neskôr začal otec zamykať spoločné priestory v dome. Matka od apríla 2021 prevádzkuje živnosť - maloobchod potravín v Koplotovciach, s priemerným príjmom približne 1000,- eur. Otec v rozvodovom konaní uvádzal príjem 1000,- eur. Podľa matke dostupných informácií je tento oveľa vyšší. Matka predložila súdu mesačný prehľad výdavkov na maloletého, ktoré boli spolu v sume 326,10 eur. Otec k návrhu uviedol, že vo

februári 2021 sa jeho priateľka musela presťahovať, tak sa nasťahovala k nemu aj s dcérou, s čím matka maloletého nemala zo začiatku problém. Neskôr sa odsťahovala, deti zostali s ním. Matka sa o deti moc nezaujímal. Starší syn začal vnímať otcovu priateľku s deťmi ako konkurenciu, po svadbe otca s jeho priateľkou mu začalo všetko vadieť, čo dával najavo svojim správaním. Odsťahoval sa k babke a prestal komunikovať s otcom. Čím viac bol maloletý A. s matkou, tým horšie komunikoval s otcom. Stretnutia otca s maloletým matka účelovo rušila. Otec je živnostník, od r. 2002 predával a realizoval zariadenia interiérov, nakoľko sa jeho zdravotný stav zhoršoval a v súčasnosti nevie túto prácu realizovať v takom rozsahu, otvoril dňa 29.02.2020 prevádzku pivárne a kaviarne v Hlohovci. Po 2 týždňoch prišla prvá vlna obmedzení kvôli Covidu, čo sa odrazilo na hospodárskych výsledkoch. Svoje záväzky platí otec z úspor a vďaka manželke. Pre otca je nereálne platiť výživné 200,- eur. Platí výživné na dospelého syna 150,- eur. Matka uviedla, že stav, v ktorom obaja synovia stratili záujem o otca, zapríčinil on sám. Keď si dokončila dom, deti sa nasťahovali k nej a už nemali záujem sa k otcovi vrátiť. Pripojila čestné vyhlásenie plnoletého syna E., v ktorom prehlásil, že zo spoločnej domácnosti sa odsťahovali z dôvodu otcovho správania voči nim. Matka ďalej uviedla, že z vyrovnacieho podielu z BSM, dostala v auguste 2021 sumu 49.000,- eur. Odkedy je maloletý v jej starostlivosti, otec posielal 80,- eur mesačne. Nevie o tom, že by mu kupoval nejaké veci. Od októbra 2021 mu 3 x kúpil oblečenie za 30-40,- eur, dáva mu drobné peniaze, keď išiel na lyžiarsky dal mu 50,- eur. Matka upravila výšku výdavkov a to na stravu, ktorej ceny išli hore na 180,- eur a stravné v škole, ktoré je aktuálne 35,- eur. Otec predložil peňažné denníky za rok 2020 a 2021 spolu s prehľadmi pohybov jednotlivých položiek peňažného denníka, účtovnú závierku k 31.12.2021 a daňové priznanie za rok 2021. Matka uviedla, že z dokladov predložených otcom vyplýva, že tieto nezodpovedajú realite. Z daňového priznania vyplýva, že otec mal mať za rok 2021 čistý mesačný príjem 700,- eur, podľa jeho slov však tento predstavuje 1.000,- eur. Nemožno tak dôjsť k iným záverom, ako tým, že otec nepriznáva všetky svoje príjmy, alebo umelo navyšuje svoje výdavky. Žiadala, aby súd vychádzal z ust. § 63 ods. 1 zákona o rodine alebo z potenciálneho príjmu otca. Otec označil v peňažnom denníku príjmy za montáže a to v júli 2021 1.186,- eur, v septembri 2021 8.992,- eur + 372,85 eur, v novembri 2021 520,- eur, a v decembri 2021 6.080,- eur. Rozdiel v príjme 700,- eur podľa daňového priznania a 1.000,- eur podľa vyjadrení otca otec vysvetľoval tým, že v roku 2020 platil nájom a rekonštruoval, prenieslo sa to do daňového priznania za rok 2021, stratu z podnikania vykryl z úspor. Posledný mesiac boli tržby z prevádzky cca 8.000 až 9.000,- eur, náklady nemá spočítané, jeho príjem cca 1.000,- eur mesačne zostáva. Súd vec právne posúdil podľa § 24, § 25, § 26, § 36, § 62, § 63, § 75 zákona o rodine. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že rodičmi v konaní uzatvorená rodičovská dohoda je v záujme maloletého, preto ju schválil. Matka sa o maloletého fakticky stará od 30.10.2021, maloletý má záujem zostať v jej osobnej starostlivosti, otec s týmto súhlasí. V najlepšom záujme maloletého je aj dohoda rodičov o tom, že styk zostane neupravený, keď obaja rodičia zhodne uviedli, že na tomto sa vedia dohodnúť. Súd zistil, že matka je živnostníčka, od apríla 2021 prevádzkuje maloobchod potravín. Do 31.08.2021 bola zamestnankyňou E. B., pričom dosiahla priemernú mesačnú čistú mzdu 1.130,- eur, od 27.04.2021 je držiteľkou živnostenského oprávnenia, jej podnikanie zatiaľ nie je ziskové, ale počítá s tým, že sa to upraví. Otec maloletého je živnostník, do roku 2020 predával a realizoval zariadenia interiérov, z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu zmenil predmet činnosti, predajňu zatvoril. Otvoril prevádzku pivárne a kaviarne v Hlohovci. Čiastočne popri podnikaní v gastronómii vykonáva aj montáže. Čistý mesačný príjem uvádzal vo výške 1.000,- eur. Podľa daňového priznania za rok 2020 mal otec stratu vo výške 2.605,14 eur. Podľa daňového priznania za rok 2021 mal príjmy vo výške 114.675 eur, výdavky vo výške 106.131,- eur, takže jeho čistý mesačný príjem za rok 2021 predstavoval sumu 716,- eur mesačne. Súd na pojednávaní dopytoval otca k jednotlivým položkám peňažného denníka, pričom nezistil žiadne neprimerané príjmy, resp. výdavky v rámci možností súdu tieto položky preskúmať. Súd nepostupoval v zmysle § 63 ods. 1 zákona o rodine, nakoľko nebola splnená podmienka na jeho aplikáciu, keď otec predložil súdu všetky ním vyžadované podklady na zistenie príjmu. Súd považuje za všeobecne známu skutočnosť, že podnikanie v oblasti gastrónomie bolo v rokoch 2020 až 2022 značne poznačené pandémiou. Súd nepovažoval za dostatočný dôkaz nesprávnosti účtovníctva skutočnosť, že z daňového priznania vyšiel otcovi čistý príjem 716,- eur a otec uvádzal čistý príjem 1.000,- eur, keď súd má za známu skutočnosť, že s podnikaním je spojené značné kolísanie príjmov v závislosti od jednotlivých období, čo môže znamenať problém s určením priemerného príjmu, ktorá skutočnosť je ešte zvýraznená tým, že otec začal podnikáť, s čím boli tiež spojené mimoriadne náklady a ide o podnikanie v gastro oblasti, ktorá bola najviac zasiahnutá pandémiou, čo znamená tiež, že v niektorých mesiacoch otec mohol a podľa peňažného denníka aj dosiahol nulové príjmy a v iných mesiacoch bol naopak príjem nadštandardný. Súd nevychádzal ani z potenciálneho príjmu otca, keď nemal za preukázané, že by sa otec dobrovoľne vzdal príjmu. Otec zmenil predmet činnosti pred pandémiou, v ktorom čase nemohol predpokladať obmedzenia a ich trvanie a nemohol počítať s tým, že príjem z podnikania bude z tohto

dôvodu nižší. Zároveň súd nedospel k záveru, že v prípade, ak by sa otec zamestnal, dosiahol by vyšší príjem ako ten, ktorý bol v konaní skutočne preukázaný. Súd preto vychádzal z preukázaného príjmu otca a to jednak z peňažného príjmu ktorý uvádzal v konaní vo výške 1.000,- eur mesačne, ku ktorému pripočítal nepeňažný príjem z podnikania a to vo forme použitia služobného vozidla na súkromné účely a mobilného telefónu, spolu v sume cca 132,- eur mesačne. Maloletý A. sa nachádza vo faktickej osobnej starostlivosti matky. Súd považoval za odôvodnené výdavky maloletého podľa skutočností všeobecne známych a známych súdu z jeho činnosti a to na stravu 120,- eur, stravné v škole 35,- eur, mobilný telefón 5,- eur, poplatok ZUŠ 7,50 eur, oblečenie a obuv 40,- eur, školské pomôcky 10,- eur, drogéria, hygiena 15,- eur, vreckové 10,- eur, spolu 242,50 eur, k sume pripočítal alikvótnu časť nákladov na bývanie rozpočítanú na tri osoby, z celkovej sumy 195,- eur, t.j. 65,- eur mesačne. Celkové výdavky na maloletého tak predstavujú 307,50 eur mesačne. Súd určil výšku výživného najmä s prihliadnutím na možnosti a schopnosti otca ako osoby povinnej. Otec má dve deti, z toho jedno plnoleté ktorému platí výživné 150,- eur mesačne. Maloletý A. mal v čase rozhodovania 13 rokov, súd za primerané určenie výživného považuje výživné cca na úrovni 27 – 28% z príjmu otca. Preto súd zaviazal otca na platenie výživného v sume 165,- eur mesačne. Výživné otca pokrýva cca 53,66% odôvodnených výdavkov na maloletého A.. Súd dospel k záveru, že platenie vyššieho výživného nie je v aktuálnych možnostiach a schopnostiach otca. V dôsledku určenia výživného späť súd rozhodol o zročnom výživnom. Otec od podania návrhu platil výživné v sume 80,- eur mesačne. Vznikol mu tak nedoplatok na zročnom výživnom za mesiac január alikvótna časť v sume 59,50 eur, za mesiace december 2021 až máj 2022 predstavuje nedoplatok sumu 510,- eur (6 x 85 eur). Spolu zročné výživné predstavuje sumu 569,50 eur, ktorú súd povolil otcovi zaplatiť po 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie matka maloletého a to v súlade s ust. § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) a písm. g). Dôvodila, že pokiaľ ide o náklady maloletého, podľa jej vyčíslenia sú pravidelné mesačné náklady 391,10 eur. Súd tieto neodôvodnene krátil. Podľa súdu na stravu maloletého stačí suma 120,- eur, čo je v prepočte 4 eurá denne, čo je absolútne nereálna suma. Súd tiež neodôvodnene krátil i všetky ostatné položky. Tvrdí, že ak by bol otec zaviazaný hradiť výživné vo výške 165,- eur, podieľal by sa na výžive maloletého len vo výške 40% reálnych nákladov na maloletého a to napriek tomu, že je to ona, kto synovi zabezpečuje osobnú starostlivosť. Súd vychádza z toho a dôvodí, že platenie vyššieho výživného nie je v možnostiach otca. S takýmto záverom nemožno súhlasiť. Súd vychádzal výlučne z ničím nepreukázaných vyjadrení otca o tom, že má príjem 1.000,- eur v čistom. Súd takto postupoval napriek tomu, že otcom predložené účtovné doklady úplne zrejme nezodpovedajú realite. Súd zľahčuje povinnosť otca preukázať svoj príjem a nezrovnalosť daňového priznania a ostatných dokladov ospravedlňuje tým, že súd nepovažoval za dostatočný dôkaz nesprávnosti účtovníctva skutočnosť, že z daňového priznania vyšiel otcovi čistý príjem cca 716,- eur a otec uvádzal čistý príjem cca 1.000,- eur, keď súd má za všeobecne známu skutočnosť, že s podnikaním je spojené značné kolísanie príjmov v závislosti od jednotlivých období, čo môže znamenať problém s určením priemerného príjmu. Vôbec nie je pravdou, že otcovi vyšiel podľa daňových dokladov čistý príjem 716,- eur mesačne. Otec za rok 2020 v daňových dokladoch vykazuje stratu 2.600,- eur a napriek tomu stále tvrdí, že jeho príjem bol aj vtedy približne 1.000,- eur mesačne. V zmysle tohto výpočtu otec za obdobie rokov 2020 a 2021 mesačne v priemere zarobil 250,- eur. Napriek tomu však súd tvrdí, že predložené doklady sú v poriadku. Tvrdí preto, že názor súdu, podľa ktorého predloženie takýchto značne optimalizovaných daňových dokladov predstavuje splnenie povinnosti podľa § 63 ods. 1 zákona o rodine, je absolútne neudržateľný. Sám otec uvádza, že znížené príjmy za roky 2020 i 2021 boli spôsobené rekonštrukciou jeho prevádzky. Je ťažko uveriť, že podnikateľ, ktorý v čase pandémie kompletne zrekonštruuje svoju prevádzku, by bol na tom finančne zle. Otec deklaruje príjem 130.000,- eur v roku 2020 a 115.000,- eur v roku 2021. Tieto príjmy vykryva nákladmi tak, že podľa daňového priznania by ani nemal mať z čoho žiť. Je absolútne neuveriteľné tiež, že otec v jeho druhej podnikateľskej činnosti montáže interiérov má po odpočítaní nákladov z príjmu, ktorý bol v roku 2021 cca 30.000,- eur, čistý príjem len 1.000,- eur ročne. Dá sa z toho dospieť k jedinému záveru, že otec si uplatňuje neprimerané výdavky a žiaden rozumný človek by totiž nevykonával popri inom povolani takto náročnú činnosť s maržou len 3,33%. Otec sa snažil svoju prevádzku viackrát vykresliť ako značne postihnutú pandemiou. Tvrdil, že jeho prevádzka vykonávala počas pandémie iba minimálnu činnosť a v období január až marec 2021 mala byť zatvorená. Opak je však pravdou, jeho prevádzka fungovala, dokonca vykonávali rozvoz. Poukázala tiež na to, že prevádzka otca ponúka špeciálne značky piva, ktoré neustále obmieňali. Z uvedeného vyplýva, že predaj sa reálne uskutočňoval, avšak sa nepremietol

do účtovných dokladov. Z uvedeného je zjavné, že otec v žiadnom prípade nepreukázal svoj príjem, tento zatajuje, a ak súd vychádzal pri výpočte výživného len z nepreukázaných tvrdení otca, postupoval nesprávne. Navrhla aplikovať ust. § 63 ods. 1 zákona o rodine a v dôsledku toho zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazat' otca k plateniu výživného na maloletého A. v sume 200,- eur mesačne.

Otec maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd v konaní podrobne zisťoval príjmy a výdavky otca, preto námietka matky, že pri určovaní výšky výživného postupoval formalisticky, v žiadnom prípade neobstojí. Postupoval v súlade s § 63 zákona o rodine a to z dôvodu, že otec je SZČO a má príjmy z inej ako závislej činnosti. Otec poskytol súdu od neho vyžadovanú súčinnosť, keď predložil daňové priznanie, účtovnú závierku, ako i peňažné denníky. Súd správne ustálil príjem otca vo výške cca 716,- eur. Dáva súdu do pozornosti, že zmenil predmet činnosti pred pandémiou, keď v tom čase nemohol predvídať obmedzenia, ktoré pre oblasť gastru boli v rokoch 2020 až 2022 prijaté. Jeho príjem bol preto oproti očakávaniam nižší. V mesiacoch január 2021 až marec 2021 mal príjem z podnikania nulový. Argument matky, že súd mal pri určovaní výšky výživného uplatniť § 63 ods. 1 ZR neobstojí, nakoľko otec svoj príjem preukázal, predložil všetky relevantné podklady, s ktorými sa súd oboznámil, pričom nezistil žiadne neprímerané príjmy, resp. výdavky. Náklady maloletého Olivera súd ustálil vo výške 307,50 eur. Okrem maloletého A. má ešte vyživovaciu povinnosť voči plnoletému synovi 150,- eur. Takže výživné vo výške 165,- eur určené na maloletého A. súd určil v súlade s ustáleným judikatúrnym pravidlom v rozsahu 20 až 30% z príjmu povinného rodiča rozdeleného medzi vyživované deti. Súd uviedol, že povinný rodič, ktorý nemá dieťa v osobnej starostlivosti, má znášať výdavky naň vo vyššom rozsahu až do výšky 2/3. Na tomto mieste otec poukazuje, že zo sumy 307,- eur ustálených mesačných nákladov na maloletého A. určeným výživným vo výške 165,- eur, hradí 53,66%. Matka poberá na maloletého rodinné prídavky 25,88 eur a tiež si môže uplatniť daňový bonus 43,60 eur, spolu teda na výživu maloletého výdavky kompenzuje štát sumou 69,48 eur a matka tak prispieva len sumou 73,- eur, teda vo výške štvrtiny preukázaných nákladov. Takže súdom určené výživné 165,- eur mesačne je nevyhnutné považovať za správne.

Matka k písomnému vyjadreniu otca uviedla, že otec s podnikaním v interiérovom dizajne vôbec neskončil. Sám to ani nepopiera. Tvrdí, že v roku 2021 mal obrat v sume 30.000,- eur. Poukazuje na neuveriteľné tvrdenie, že z tohto mať čistý zisk 1.000,- eur je úplne zrejmé, že otec vykonáva niektoré montáže načierno, avšak do oficiálnych nákladov si evidentne dáva všetok materiál, teda aj z montáží, ktoré nefakturoval. Nikto rozumný by v takejto oblasti nepodnikal s maržou 3,33%. Otec nepriznáva všetky svoje príjmy, ak by bolo otcove podnikanie na tom až tak zle, určite by počas pandémie nepodstúpil nákladnú rekonštrukciu jeho baru. Navyše sám v konaní priznal, že zníženie jeho príjmov bolo spôsobené nákladmi na rekonštrukciu. Otcovmu podnikaniu sa podľa jej vedomostí darí nadštandardne a tento dokonca uskutočnil v podniku nové zastrešenie, zrekonštruoval kuchyňu, usporadúva koncerty so známymi interpretmi. V júli 2022 tam mal koncert G. A., bude mať koncert kapela Smola a hrušky. Má vysokú návštevnosť. Otcovi sa za posledné obdobie nepopierateľne finančne darí, podstatne lepšie ako tomu bolo počas skúmania jeho pomerov počas rokov 2020 a 2021. Pokiaľ však ide o náklady na maloletého a na ich bývanie, tieto za poslednú dobu z dôvodu inflácie podstatne stúpili. Preto vzhľadom na podstatné zvýšenie príjmových možností otca, ako i nárast životných nákladov na strane maloletého, opravuje návrh a žiada, aby bolo výživné od 1.8.2022 zvýšené na sumu 250,- eur mesačne.

Otec v písomnom vyjadrení uviedol, že súdu poskytol všetky dokumenty, podľa matky však on klame, daňový úrad si vymýšľa a súd rozhoduje v neprospech matky. Celý život pracuje zodpovedne, platí všetky pohľadávky, matka maloletého si myslí, že bude platiť jej hypotéku. Pracovala v podniku, videla tržbu, ale keď je mesačná tržba 5.000,- eur to neznamená, že zarobí 5.000,- eur. Napr. pri 100% rabate bude zisk 2.500,- eur mínus nájom, energie, réžia, brigádnici, na konci zostane možno tých 1.000,- eur. Čiastočné zastrešenie podniku a nové dvere na kuchyni financovala majiteľka budovy, keďže má prevádzku v prenájme. Na sociálnych sieťach ho napáda spolu s priateľom, že koncerty, ktoré usporadúva nikto nenavštevuje, predáva pančované pivo a zrazu pred súdom má vysokú návštevnosť. Koncerty sa robia v rámci reklamy, aby prilákali nových zákazníkov a každý interpret to robí za peniaze. Niekedy môže koncert skončiť aj záporným číslom na konci dňa.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 30P/27/2021 je zmena výchovného prostredia maloletého A., nar. XX.XX.XXXX, a to na základe návrhu matky, ktorá sa domáhala zverenia maloletého do svojej osobnej starostlivosti, určenia výživného na maloletého A. v sume 200,- eur mesačne.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým určil otcovi povinnosť s účinnosťou od 10.11.2021 platiť na výživu maloletého A. sumu 165,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky a určil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 10.11.2021 do 31.05.2022 v sume 569,50 eur, ktorý povolil otcovi uhrádzať do rúk matky v mesačných splátkach vo výške 50,- eur spolu s bežným výživným s tým, že nezaplatením ktorejkoľvek splátky riadne a včas, sa stáva zročným celý dlh.

Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie návrhom uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie výšky vyživovacej povinnosti, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými argumentami účastníkov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. a jeho odôvodnenie. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu ohľadne výšky výživného odchyliť, keď súd prvej inštancie správne zistil všetky skutočnosti potrebné k rozhodnutiu o určení výšky výživného.

K odvolaniu matky odvolací súd dodáva nasledovné: maloletý A. sa nachádza v osobnej starostlivosti matky, s ktorou obaja rodičia vyjadrili súhlas. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o výške vyživovacej povinnosti. Matka sa dožadovala aplikácie ust. § 63 ods. 1 zákona o rodine, ktorý súd prvej inštancie neaplikoval, čo považoval odvolací súd za správne. Aplikácia tohto ustanovenia, resp. domnienka podľa tohto ustanovenia by mala byť súdom uplatnená len v prípade, ak rodič nepredloží podklady, ktoré si súd nevie obstaráť inak alebo ak rodič zo špekulatívnych dôvodov vôbec nepredloží podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, resp. ich súdu nepreukáže, alebo nesprístupní. V danom prípade otec maloletého predložil všetky súdom požadované doklady a to daňové priznanie, peňažný denník, prehľady pohybov s analytikou, súčty a obraty (peňažný denník), z ktorých súd ustálil výšku príjmu otca, čo v písomnom odôvodnení rozsudku aj dostatočným spôsobom odôvodnil. Zo súdom ustálenej výšky príjmu otca 1.132,- eur mesačne pri zohľadnení rozhodovacej praxe, že výživným možno postihnúť 20 až 30% príjmu povinného rodiča a tiež skutočnosti, že otec má ešte jednu vyživovaciu povinnosť vo výške 150,- eur mesačne, považoval odvolací súd výšku určeného výživného 165,- eur za správnu, primeranú odôvodneným potrebám maloletého ako i majetkovým schopnostiam a možnostiam povinného.

Vzhľadom k uvedenému preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II., III. a v súvisiacich výrokoch IV. a V. potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP za použitia § 52 CMP.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).